

regulerer adgangen til at udtræde af Schengen-samarbejdet. Derfor må man jo knytte an til almindelige folkeretlige forståelser.

Man skal nok passe på med at gøre det her alt for teknisk, hvorvidt et land kan melde sig ud eller ej, for den politiske realitet er jo, når alt kommer til alt, at der er ingen af de andre, der har en interesse i at have et land med, som ønsker at melde sig ud. Derfor vil man meget hurtigt kunne finde en løsning på det. Så jeg tror, man skal lade være med at gøre det til et selvstændigt problem, hvis Danmark vil melde sig ud. Uanset om det er et samarbejde, der alene er et konventionsmæssigt samarbejde uden for EU, eller det er – som det nu forventelig bliver – et samarbejde inden for rammerne af EU, er det svært at forestille sig, at nogen lande skulle holde på et land, som ønsker at træde ud. Det har ikke noget formål.

Så jeg tror, at vi til det spørgsmål kan sige meget klart, at hvis der er et land, der ønsker at udtræde, vil muligheden naturligvis politisk blive skabt.

Hr. Tom Behnke spurgte også, hvordan Danmarks stilling er på den del, som vores protokol omfatter, som bliver placeret i det fælleseuropæiske samarbejde, som Danmark altså ikke deltager i. Jeg kan sige til hr. Tom Behnke, at vi sidder med ved bordet. Vi kan også sige, hvad vi mener. Vi kan ikke stemme. Vi er heller ikke med til at finansiere de fælles aktioner. Det, som Danmark er med til at stemme om og finansiere, er det, der træffes afgørelser om inden for det mellemstatslige område.

Hr. Frank Dahlgaard spurgte – og dér skal jeg så slutte – hvad der ville ske med de journalister, som brød den indgåede fortrolighedsaftale om SIRENE-håndbogen. Det er altså en aftale, der er indgået mellem parterne, mellem landene, før Danmark tog del i samarbejdet.

Jeg har forsøgt fra dansk side at lægge en meget høj profil, med hensyn til at man skal sikre fortrolighed de steder, hvor det er nødvendigt. Det kan være om de oplysninger, der er i Schengens Informations System. Og jeg har jo med baggrund i forelæggelser for Folketinget kørt en meget hård profil i forhold til den kriminalitet, der blev begået i Belgien, i Gent, hvor nogle havde trukket ulovlige oplysninger ud og havde gjort dem tilgængelige ved, at de lå i en plasticpose på en banegård. Derfor skal jeg stærkt beklage, at vi ikke selv kan sørge for fortrolighedsoverholdelse, ved at journalister i Danmark lægger oplysninger ud på Internettet.

Jeg går ud fra, at politi og anklagemyndighed læser aviser som alle andre, og spørgsmålet om, hvorvidt der skal ske tiltalerejsning eller anden efterforskning over for de pågældende, henhører under politi og anklagemyndighed og ikke direkte under mit hverv som justitsminister.

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Kun to ganske korte punkter, det ene vedrørende efterretningsvirksomhed:

Justitsministeren udtrykte forhåbning om, at vi nu kunne holde op med at diskutere det. Jeg kan give ministeren tilsagn om, at Enhedslisten fortsat vil fastholde det synspunkt og arbejde for det også i den næste folketingssamling, at efterretningsvirksomhed ikke hører hjemme i Schengen og skal ud af det, eller i hvert fald at Danmark ikke skal deltage i den del.

Så en bemærkning om justitsministerens skræmmebillede af konsekvenserne af et nej: Jeg synes ærlig talt, ministeren burde komme lidt ned på jorden. Nu mener ministeren så, at der ville blive indført en forfærdelig uvenlig grænse mellem Danmark og Tyskland, men hvorfor skulle Tyskland dog ønske at straffe titusindvis af tyske turister, som tager til Danmark hver sommer, med, at de skulle holde i kilometerlange køer for at komme tilbage til Tyskland? Det ville jo være konsekvensen. Og tilsvarende med Sverige: Hvorfor skulle den svenske regering ønske at straffe svenskere, der skal hjem til Sverige over den nye Øresundsbro? Selvfølgelig vil de ikke gøre det. Sverige og Norge vil da følge Danmark ud af Schengen, hvis vi træffer en sådan beslutning. Jeg synes, at ministeren skulle bekæmpe hysteriet og i hvert fald ikke selv lade sig gribe af det.

(Kort bemærkning).

Tom Behnke (FP):

Jeg vil gerne takke justitsministeren for de konkrete svar, specielt om muligheden for at træde ud igen. Jeg ved godt, at det selvfølgelig er ret hypotetisk, i og med at der ikke er et flertal, der ønsker det, men det var ret relevant at få sat på plads, hvilken konsekvens Amsterdamtraktaten har haft med hensyn til spørgsmålet om muligheden for at træde ud, hvis man ønskede at gøre det.

Men der var to ting, som jeg også spurgte om, og som jeg godt kunne tænke mig, at ministeren svarede på. Det ene var: Hvad skal der til, for at vi kan genoprette den systematiske